

การออกแบบโครงงานที่มีประสิทธิภาพ: การสอนการคิด ตัวอย่างการสอนการคิดในห้องเรียนระดับประถมศึกษา

การสอนการคิดให้นักเรียนระดับประถม

ใน [Meet the Bears](#) ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ, นักเรียนระดับประถมจะศึกษาเรื่องหมีจากแง่มุมต่าง ๆ และนำคณิตศาสตร์และทักษะการวัดไปใช้เปรียบเทียบกับตนเองกับเพื่อนหน้าชน นักเรียนจะสะท้อนสิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับหมีโดยการทำงานวิจัยเรื่องหมีชนิดใดชนิดหนึ่งและจากนั้นสรุปข้อมูลลงในแผ่นพับเพื่อเผยแพร่ที่สวนสัตว์ประจำท้องถิ่น

บทเรียนทักษะการคิดฉบับย่อ: นวนิยายหรือสารคดี

เมื่อเริ่มหน่วยการเรียนรู้นี้ ให้นักเรียนพิจารณาชุดหนังสือชนิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหมีและระบุว่านวนิยายหรือสารคดี

“เรามีกองหนังสือเกี่ยวกับหมีกองใหญ่ที่นี่ มีหนังสือสองประเภท บางเล่มเป็นนวนิยายและบางเล่มเป็นสารคดี หนังสือนวนิยายเป็นจินตนาการและไม่ใช่เรื่องจริง หนังสือที่เป็นสารคดีเป็นเชิงวิทยาศาสตร์และเป็นจริง ฉันจะพิจารณาหนังสือบางเล่มและบอกสิ่งที่ฉันกำลังคิดอยู่ว่าเป็นนวนิยายหรือสารคดี” “เออ ในหนังสือเล่มนี้ หมีอาศัยอยู่ในบ้านและสวมเสื้อผ้า นั่นหมายความว่าจินตนาการเพราะหมีไม่อาศัยอยู่ในบ้านหรือสวมเสื้อผ้า นั่นเป็นสิ่งที่คนเราทำ ไม่ใช่หมี ในหนังสือเล่มอื่น หมีกำลังจับปลา และมีรูปของหมีประเภทต่าง ๆ พร้อมชื่ออยู่ด้านล่าง เช่นหมีสีน้ำตาลหรือหมีขั้วโลก ดูเหมือนจะเป็นหนังสือวิทยาศาสตร์ จึงเป็นหนังสือสารคดี ในหนังสือเล่มนี้ บอกว่า ‘บ็อบบี้เป็นหมีกำลังเดินผิวปากไปตามถนน’ ฉันรู้ว่าเป็นนวนิยายเพราะหมีไม่ผิวปาก ‘ฉันวางกองหนังสือไว้บนโต๊ะของพวกเขา ฉันต้องการให้เธอพิจารณาหนังสือร่วมกับเพื่อนและแยกเป็นสองกอง กองหนึ่งสำหรับหนังสือนวนิยาย และอีกกองหนึ่งสำหรับหนังสือสารคดี

ให้ทำรายการว่าทำไมวางหนังสือเล่มนั้นลงในกองนั้น” ครูทำงานร่วมกับนักเรียน ขณะที่แยกแยะหนังสือจากนั้นอภิปราย

“ตอนนี้เรามีหนังสือสองกอง

พวกเธอมีข้อไม่เห็นด้วยหรือไม่ว่าเป็นหนังสือนวนิยายหรือสารคดี” “มีหนังสือเล่มหนึ่งที่หมีทำตัวเหมือนหมีโตขึ้นและอาศัยอยู่ในป่า แต่เป็นเรื่องที่แต่งขึ้น อย่างนี้เป็นนวนิยายหรือสารคดี”

“นั่นเป็นคำถามที่ดี หนังสือนวนิยายไม่จำเป็นต้องมีสัตว์ที่ทำตัวเหมือนมนุษย์

นิทานที่แต่งขึ้นสามารถมีหมีที่ทำตัวเหมือนหมีจริง ๆ ลองพิจารณาหนังสือนวนิยายที่มีหมีจริง ๆ

และหนังสือสารคดี ครูจะบอกว่าเป็นอะไรเมื่อพิจารณาหนังสือนั้น

“หนังสือเล่มนี้มีการเขียนเป็นเรียงความและประโยค และยังมีบทสนทนา หนังสือทั้งสองเล่มมีรูปภาพ

แต่รูปภาพในหนังสือเล่มนี้มีชื่อกำกับ ฉันคิดว่าหนังสือเล่มแรกเป็นนิทานที่มีตัวละคร และพลอตเรื่อง

ดังนั้นจึงเป็นนวนิยาย หนังสืออีกเล่มบอกข้อมูลเกี่ยวกับหมีเช่น ตัวใหญ่แค่นั้นและกินอะไร ดังนั้นเป็นสารคดี “บางครั้ง เราสามารถบอกได้จากรูปภาพว่าเป็นสารคดีหรือนวนิยาย ใช่มั้ย” แต่บางครั้งเราต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เวลาที่เธอเขียนรายงานที่เป็นเชิงสารคดี ต้องนำข้อมูลจากหนังสือที่เชิงสารคดีเพราะจะน่าเชื่อถือมากกว่า”

บทเรียนทักษะการคิดฉบับย่อ : ฉันเข้าใจใช่ไหม

ประเด็นของการอ่านทุกประเภทคือความเข้าใจ นี่เป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ที่จะอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กกำลังใช้ข้อมูลจากการอ่านเพื่อทำโครงการให้เสร็จลุล่วง นักอ่านบางคนหมกมุ่นกับตัวอักษรและคำจนลืมให้ความสนใจกับสิ่งที่กำลังอ่าน บทเรียนสั้น ๆ ต่อไปนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจที่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ตลอดปีด้วยข้อความที่แตกต่างกัน “วันนี้ เราจะอ่านหนังสือเชิงสารคดีเกี่ยวกับหมี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการอ่าน ครูจะสะท้อนให้เห็นว่าคิดอะไรอยู่ขณะที่อ่านเพื่อให้แน่ใจว่าเข้าใจ”

“หมีสีดำสูงประมาณ ห้าฟุต โดยปกติ ตัวเมียน้ำหนักประมาณ 90 ปอนด์ ส่วนตัวผู้หนักประมาณ 290 ปอนด์ อย่างไรก็ตาม บางตัวสามารถมีน้ำหนักได้ถึง 700 ปอนด์

“ตอนนี้ฉันจะตั้งคำถามกับตัวเองเกี่ยวกับสิ่งที่เพิ่งอ่านว่าฉันเข้าใจ “เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร” เป็นเรื่องเกี่ยวกับขนาดของหมี “มีส่วนไหนที่ฉันไม่เข้าใจไหม” ไม่มี”

“ตอนนี้ฉันจะอ่านตอนต่อไป ลูกหมีโดยปกติตอนเกิดน้ำหนักประมาณ 1 ปอนด์ มีตาเล็ก หูกลม ด้านหน้ายื่นยาว รูปร่างใหญ่ และหางสั้น ขนมีหลายสีจากสีขาวไปกระทั่งสีน้ำตาลชอกโกแลต สีน้ำตาลของอบเชย และสีบลอนด์ถึงดำ แต่หมีสีดำส่วนใหญ่มีสีดำจริง ๆ หรือโทนสีน้ำตาลเข้ม”

“ฉันจะถามตัวเองว่า “ตอนนี้เกี่ยวกับอะไร” มันเป็นเรื่องว่ามีสีอะไร ‘มีส่วนไหนที่ฉันไม่เข้าใจ’ ส่วนที่ยื่นยาวออกมาคืออะไร ‘ถ้าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้คำนั้น ฉันควรทำอะไรบ้าง” ฉันสามารถถามใครสักคนหรือหาในพจนานุกรม”

“เวลาที่ฉันกำลังอ่าน เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะถามตัวเองว่าเข้าใจไหม และถ้าไม่เข้าใจจะทำอย่างไร ตอนนี้ครูอยากให้เราอ่านจากหนังสือร่วมกับเพื่อนและสลับกันตั้งคำถามตัวเองในตอนท้ายของหน้า”

ขณะที่นักเรียนกำลังฝึกกลวิธีนี้ ครูควรคอยกำกับเมื่อจำเป็น หลังจากนั้นให้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และตัดสินว่ากลวิธีนี้มีประสิทธิภาพนี้หรือไม่

ครู: มีใครคิดจะทำอะไรที่แตกต่างถ้าพวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่กำลังอ่าน

นักเรียน: เทวนซ้ำอีกครั้ง

ครู : นั้นเป็นวิธีที่ดี บางครั้งครูจะทำสัญลักษณ์เล็ก ๆ ตรงส่วนที่ไม่เข้าใจ และกลับมาสอบถามจากคนอื่นในภายหลัง บางครั้งฉันไม่สนใจถ้าเข้าใจบางตอน เพราะฉันไม่คิดว่ามันสำคัญ ดังนั้นฉันก็จะอ่านต่อไป แต่ฉันต้องแน่ใจว่ามันไม่สำคัญจริง